ناول
نیمګړی
ژوند
Ketabton.com
لیکوال:رفیع الله علي حیدر
ډیزاین: سید ادریس سادات
0731363201

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پیژندنه

د کتاب نـــوم . نیــمګـــړی ژونـــد(ناول)
لـــیـــکــــوال . رفـــیع الله عـلی حـــــیدر
پښتی ډیزاین . سیـــد ادریـــس (ســـادات)
چـــاپ کـــال . ۳\۱۲\ ۱۴۰۱

د لـیکوال ۱شماره . 0730432762
د لیکـوال ۲شماره . 0797335830

چـــیـــنــل . https://t.me/sadatketabtoon

که چیرې تاسې هم خپل کتاب ته ډیزاین ورکوی نو له موږ سره په تماس کې شی...

0779011816

RAH

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ!

دا ناول دې زما ګرانې اوخوږې مور جانې ته ډالۍ وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه:

د لـــیکــوال خــبرى

ګــرانــو اومحـــترمــو لـوســتونکو!

د خـــپل مور او پـــلارخـــدمـــت وکـــړئ.

خـــدای دې نـــکــړي.

کـــه ســبا ســـتاسې مـــور او پـــلار لـــه دنـــیا ولاړل، نـــو بـــاور وکړئ چـــی د خـــــپل مـــــور اوپـــلار غـــوسه بـــه مـــو هم یـــادیـګي.

نـــو راشی مـــلـــګرو!

د خــپل مـــــور او پـــــلار خـــدمـــت وکـــړئ.

مننه او احترامات.

او ستا سې د دعاؤو په هیلـه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

د سهار اته بجې به وې.

مکتب ته ولاړم.

درس مو ووایه، کورته راغلم مور مې راته چای او ډوډۍ راوړه.

بیرون ولاړم له ملګرو سره مې لوبې کولې.

خو چې نا څاپه مې په پلار باندې سترګې ولګیدې.

له کار څخه راغلی وو.

ډېر ستړی شوی وو، په مخ یې د خوَلو لارې جوړې وې.

نو ورمنډه مې کړه پلار مې په غېږ کې ونیوه.

او کور ته راغلو کورکې مو سودا خلاصه وه.

او له پلار سره مې روپۍ هم نه وې.

پلار مې د چای سره سپوره ډوډۍ وخوړه زه ډېر خفه شوم.
پلار مې چای وڅښه.

ماته یې ویل:

علي حیدره زویه!
درس دې وایه کوښښ کوه زما ګرانه زویه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماورته وویل:

سمده پلار جانه درس مو ویلو وخت تېرېده.

څلور میاشتنی امتحانونه راورسېدل.

استاذ په صنف کې وویل:

سبا سهار به د پارچو د چاپولو لپاره شل افغانی راوړئ.

نن لاړشئ سبا روپۍ هم درسره راوړئ.

ټول لاړؤ خپلو کورو ته زه چې کور ته راغلم،

مورمې راته ډوډی راوړه.

ما ورته وویل:

مورجانې په مکتب کې رانه شل روپۍ غواړي د پارچو د
چاپولو لپاره

مور مې وویل:

سمده زویه چی پلار دې بیګا راغی.

ورته ووایه!

سمده مورې بیګاه مې پلار راغی.

ستړي مشي مې ورسره وکړه، هغه دیر ستړی شوی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو يې بالښت ته څنګ وواهه.

ما ورته وويل:

پلار جانه!

په مکتب کې رانه روپۍ غواړي.

پلار مې راته کړه.

زويه اوس خو نشته چې کار مې خلاص کړ.

بيا به يې درکړم.

ماورته وويل:

سمده پلار جانه!

پدې شپه مې مور چای او سپوره ډوډۍ راوړه.

هغه مو وخوړه لاړم دخوب کوټې ته ډېر خفه وم، چی سبا به استاذ ته څه وايم.

په همدی فکرونو کې ويده شوی وم.

سهار مې مور راباندغږ وکړ:

علی حيدره زويه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای علی حیدره زویه!

ها څه وایی مور جانی.

چای دې وڅښه نور دی د مکتب وخت دی.

سمده موری!

زه راپاڅېدم مخ او لاسونه مې ومینځل، کتابونه مې راواخیستل مکتب ته روان شوم.

په لاره کې دخپل صنفي سره یو ځای شوم.

هغه راته وویل:

روپۍ دې راوړي دي.

ما ویل:

نه.

زما له پلار سره نه وې.

تا راوړي دي.

هغه ویل:

هوو ما راوړي دي.

سمده اضافه روپۍ نلرې چې زما پر ځای یې ورکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به يې بيا تاته درکړم.

ويل يې نشته.

زما ډېر فکر خراب شو.

مکتب ته ورسيدو.

استاد حاضري راوخيسته.

ويل يې:

چې د هرچا نوم مې اخيستو.

هغه دې روپۍ راوړي.

سمده.

استاذ چې يو څو نومونه واخيستل ټولو روپۍ ورکړې.

زما نوم يې واخيست.

ما ورته وويل:

استاد جانه!

زما سره اوس نشته.

بيا به يې درته راوړم، استاذ غوسه شو.

او زه يې له صنف څخه وويستم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته راغلم.

مور راته وویل:

بچيه ولې دومره وختي راغلې خيريت خو دی.

ماوويل:

هو مورې اجازه مې راواخيسته.

سمده زویه!

درس دې وايه سهار بيا د تېر په څېر مور راباندې غږ وکړ.

اوزه پاڅېدم چای مې وڅښه.

کېناستم مور راته ويل:

زويه ولې ناست يې د مکتب دې ناوخته کيږی.

ماورته وويل:

موری له ما سره پيسې نشته.

د تول صنف هلکانو پيسې ورکړي دي.

زما پاتې دي.

مکتب کې راته استاذ غوسه کوي.

مور مې ويل ته راځه زه يی له چا څخه درته قرض کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روپۍ يې راته قرض کړې.

زه مکتب ته روان شوم.

استاذ ته مې روپۍ ورکړې.

استاذ وويل:

غوږ ونيسئ درې شپې وروسته مو امتحانونه دي.

امادګي ورته ونيسئ .

سمده استاد

کورته راغلم.

کتابونه مې راوخيستل، ښه مې مطالعه کړل.

خوب راغی ويده شوم.

دری شپې تېرې شوې.

سبا مو امتحانونه ؤ.

زه هم روان شوم مکتب ته استاذ هم راغلی وو.

امتحان مو ښه خوندور وو.

ماتر ټول صنف ښه پارچه حل کړې وه.

استاذ هم راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوښښ کوه علي حیدره!
آفرین دېر ښه سوالونه دې حل کړي دي.

امتحانونه خلاص شول.

څلور ورځې یې رخصتي راکړه.

رخصتی هم خلاصه شوه، مکتب ته ولاړم.

نور ملګری راغلي وو مجلسونه روان وو.

چا ویل چې ما ته مې پلار د کامیابۍ په تحفه کې بایسکل اخلي.

چا ویل:

چې ماته مې پلار د کامیابۍ په تحفه کې موبایل اخلي.

خو زه همداسی چوپ وم،

ځکه زما غریب پلار د ډوډۍ نه درلودې.

نو ماته به یې تحفه په څه اخیسته.

استاذان راغلل، ټول کتار-کتار شولو د نورو صنفونو نمرې اعلانیدی.

د نور صنفونو چې خلاصې شوې نو زموږ د صنف شروع شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاذ راغی.

اول یې زما نوم واخیست.

اول نمره شوم.

دیر خوشحاله شوم کورته راغلم.

مور ته مې وویل:

مور مې هم ډېره خوشحاله شوه.

او بنکل یې کړم.

چای او ډوډۍ مو وخوړه، شپې مې پلار راغی.

هغه ته مې وویل:

پلارجانه!

زه اول نمره شوم هغه دیر خوشاله شو.

لس شپې وروسته اختر هم وو.

د مکتب رخصتي د اختر تر ځلورمې ورځې پورې وه.

اختر راغی.

د غم اختر وو، زما مور هم لږه مریضه وه.

زما کالي هم نه وو، ټولو ملګرو مې نوي کالي کړي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ما نه وو کړي.

وروسته د اختر نه مې مور سخته ناجوړه شوه، پلار مې ډاکټر ته بوتله.

هغه ورته ویلی وو.

چې کابل ته یې بوځۍ دلته یی علاج نکیږي.

زما فکر ډیر خراب وو، ځکه زما همدا یوه مور زما خوشالي وه.

بله ورځ مې پلار مور کابل ته پوتله.

کابل کی ډاکترانو ورته ویلي وو، چی دا باید عملیات شي.

عملیات ته ۴۰۰۰۰زره افغانی پکار دي.

نو زما پلار سره روپۍ نه وې، نو یو درشکې پټی مو ګرو کړو.

بیا لاړل کابل ته عملیات یی وکړ.

او څلور شپی یی بستر کړل.

څلور شپې وروسته کورته راغلل.

داکتر ورته ویلی وو چی شل شپی وروسته به یی بیا راولی.

شل شپې وروسته بیا مور اوپلار لاړل کابل ته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل کی داکتر ورته ویلی و.

تاسی دا باید پاکستان ته بوځی.

پلار می راغی کورته روپی یی دچا څخه قرض کړې.

لاړل پاسپورت یی جوړ کړ.

او پاکستان ته ولاړل.

زنګ به می ورته کاوه.

پلار به مې ویل:

اوس دې مور ښه ده.

هلته یې یو څه دوا ورکړی وه.

کور ته راغلل، مور می نوره هم خرابه شوی وه.
دیر فکر می خراب شو.

خو بدبختانه چې مور مې له دنیا ولاړه.

زما زړه داسی درد کولو چې ډیر ډیر می ژړل.

خو په ژړا هېڅ نه کېدل.

خو بیا مکتب شروع شو، ډیر وخت نه ورتلم.

ډیر خفه وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې زما مور ډیره راباندې ګرانه وه.

یوه میاست وروسته د استاذ سره مخ شوم، هغه لږ ډاډګېرنه راکړه.

راته یې وویل:

سبا ضرور مکتب ته راشه.

ګنې محرومېږی ضرور به راځې.

ما ویل سمده.

سبا مکتب ته لاړم.

هغه خوند او مزه نه وه په مکتب کې وخت تېرېده.

په غم او په فکرونو کې وم.

له ژونده مې زړه تور وو.

امتحانونه راورسېدل، ماته یې هېڅ خوند نه راکولو.

پدې کال زه له اول نمره ګۍ څخه ۳۹ مې نمرې ته را ټیټ شوم.

غوښتل مې چې ځان وژنه وکړم.

نو پدې وخت کې مې یوه جنۍ ولیده.

دیره ښایسته او ښکلې ښکاریده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته يې وويل:

ولې داسې خفه يې ما ورته ټوله کيسه وکړه.

هغه ډېره خفه شوه.

بيايې راته وويل:

خپر دا خوژوند دی.

مقابله ورسره وکړه، ديرې خبرې يې راته وکړې.

زړه مې لږ راحت شو، جنۍ به هر وخت زما سره ليدل ديرې خبرې به يې راته کولې.

ما مکتب هرڅه پريښي وو.

خو هغې بيا مجبوره کړم تر څو مکتب شروع کړم.

د هغی په ليدو مې غمونه کمېدل.

ورو ورو ورباندې مين شوم، بيا مې لږ ژوند سم شو .

خو کور راته زندان وو.

دې انجلۍ راته وويل:

مکتب شروع کړه.

ضرور.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل:

سمده وخت تېریده.

ما غوښتل چې د مینی اظهار ورته وکړم.

خو ما نشوای کولی.

خو اخر هغې راته وویل:

چې مینه درسره لرم.

ما هم ورته وویل:

مینه درسره لرم.

غم مې ورو ورو کمېده.

وخت تېریده.

د هغې جنۍ سره به می هر وخت لیدل.

له ډېر وخت وروسته د هغه کورنۍ هغه له بیرون وتلو منع کړه.

ما به د هغی انتظار کاوه.

خو هغه نه راتله.

بیا مې د ژوند هیلې مرې شوې بیا له ډېر وخت وروسته مې موبایل ته مسیج راغلی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکلي يې وو.

(اسلام عیکم)!

ماورته ولیکل:

وعلیکم سلام!

وبښه ځان دې راته معرفی کړه.

بل مسیج راغی نوم یې راته واخیسته.

زړه مې ډېر خوشاله شو.

زما پوښتنه يې وکړه.

ما ویل:

اوس ښه یم ته سنګه يې.

ویل يې:

الحمدلله!

زه هم ښه یم.

ډیره ګپه مې ورسره وکړه.

هر وخت به مې مسیج ورته کاوه، دیر وخت وشو.

مسیجونه مو کول د هغه ساده موبایل وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسیج مصرف هم ډېر وو.

ځکه په یوه مسیج ۲ افغانۍ کټ کوي، نو ما وغوښتل ترڅو یو موبایل ورته واخلم.

لاړم.

موبایل مې واخیست.

اوس نو ده ته د ورکولو لار یې هم نه وه.

ما ورته سیمکارت اوانټرنیټ او واټساف فعال کړل.

مسیج مې ورته وکړ.

چې موبایل مې اخیستې هغه راته ویل:

سه دې کولو په هغه روپیو به دی ځان ته چیشی اخیستی وی.

ما نه خو د مسیج مصرف دیر زیات وو.

پدې کې مې واتساپ فعاله کړی دی.

مصرف یې کم دی .

اوس دا راته ووایه چې څنګه به یې درکوم.

هغې راته وویل:

سبا زموږ د ماما د زوی واده دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هلته ځم په لاره کې يې راته کېږده.

ما ويل سمده.

لاړم موبايل مې د خاورو لاندې پټ کړ.

او شين پلاستيک مې يې پر سر کېښود.

هغه ته مې دا نښاني وويله.

او زه ولاړم پټ هلته کيناستم.

ماويل:

چې بل سوک يې وانه خلي خو د خدای پاک مهرباني وه.

د هغه ورور له هغه ځخه مخکې روان وو.

او هغه جنۍ موبايل واخيست.

زه ډېر خو شحاله شوم، بيګا مې ورته مسيج کولو خو جواب يې نه راکوه.

زه ډير خفه شوم د شپې يوه بجه وه خوب راغی.

په همدې فکرنو کې ويده شوم.

سهار چې پاڅېدم موبايل می راواخيست، مسيجونه راغلی وو.

زړه مې ډېر خوشحاله شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسیج کې یې ویلی وو.

ګرانه وبښه!

زه ډیره مصروفه شوم.

سنګه یی!

ما ویل ښه یم.

ته سنګه یې!

ویل یې الحمدلله ښه یمه.

شکر چې ښه یې راته یی وویل:

مکتب ته ځې ما وویل:

هو.

هغه وویل:

په څو بجو ما ویل په اتو بجو ځم.

نو لاړ شه ناوخته کیږي ګرانه!

سمده ګرانی ځم.

کوشش کوه سمده.

شه وخت ګرانی مننه ستا هم شه وخت لارم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب لړ. مې بیا مکتب ته زړه کېږه.

درس مو وایه ما هم یو ځلي بیا کوښښ شروع کړ.

لس شپې وروسته کلني امتحانونه وو.

کوښښ مې کاوه.

د مکتب نه راغلم ډیر خفه شوم.

ځکه چی مور مې ژوندی وه.

هغی به راته چای او ډوډۍ تیار سم کړي وو.

خو اوس یې یادونه شته او هغه نشته.

لاړم چای او ډوډۍ می ځان ته راوړل او ومی خوړل.

کتابونه می راواخیستل، مطالعه می شروع کړه.

چی موبایل ته مې مسیج راغی هغه جنۍ وه مسیج کې یې لیکلي وو.

راورسېدې له مکتبه.

ماورته وویل:

هوو ګرانی راورسېدم.

لس شپی وروسته مو امتحانونه شروع کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې راته وویل:

کوښښ کوه .

که له ۳۹ نمرې سخه ۷ نمرې ته راغلی نو زه درته کالي کړم.

او که له ۷ نمری ټیټ وې، نو هیڅ تحفه نه درکووم.

ما ویل:

سمده کوښښ کوم .

خو ته به دا کالي سنګه ماته راکوې.

ته خو بیرون نشې راوتلی.

ویل یې:

ته ځان کامیاب کړه کالی زه په کوم رقم درته رسوم سمده؟

ما ویل سمده.

مننه ما ویل سمده ګرانی.

جنۍ وویل:

کوښښ کوه زه ځم پلار مې راغی ډوډۍ وروړم .

ماویل سمده ګرانی ښه وخت ولری .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کتلو می پیل وکړ.

چې دروازه ټک ټک شوه.

زه ورغلم چې ومې کتل هغه سړی وو، چې زما پلار ورنه روپۍ قرض کړې وې.

سړی مشی می ورسره وکړې.

زما لاس یی بیرته را ټیله کړ.

راته یی وویل:

روپۍ مې راکړه کنه بیا به وایې چې خبر نه وم.

ما ورته وویل:

سمده کا کا چې پلار می راولیګلې دربه یې کړم.

سړی لاړو خو ډیر ښکنځل یې ماته وکړل.

ما هیڅ ورته ونه ویل.

ډیر فکر مې خراب شو.

غوښتل مې چې کار پیداکړم کار وکړم.

هغه متل دی.

(د پړانګ او د پاړ تر منځ شوم)

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مکتب پریږدم، مینه مې له لاسه ورکوم.

او که مکتب وایم، خلک رانه پیسې غواړي.

پلار ته می زنګ وکړ، پلاره زه درځم ایران ته د کرایی لپاره روپۍ راولېګه.

هغه راته غوسه شو.

راته یې ویل:

پام ګوره زویه داسې ونکړې مکتب دې وایه چی روپۍ دې پکارېدې زه یې درلیګم.

ماویل:

سمده پلارجانه خوزه یی پرینښوم، دیر تینګار یې وکړو.

ما هم د هغه خبر ومنله.

او ورته ومی ویل:

چې پلاره هغه تا چې روپۍ ورنه قرض کړې وې.

هغه سړی پیسې غواړی.

پلار مې وویل:

سمده زویه خو د هغې د وعدې وخت هم لا پوره ندی.

خو زه یی درلیګم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ.ي راسره شته لږ.ي به قرض کړم .

ته دي درس وايه زويه .

ما وويل:

سمده پلار جانه!

روپی يې راوليګلې ما هم هغې سړي ته روپۍ کورته وروړې بيرته کور ته راغلم.

کورهم دزندان په څېر وو.

ځکه چې مور مې نه وه.

امتحانونه شروع شول، ښه روان وو.

اخر خلاص شول لس شپې رخصتی يې راکړه.

هغی جنۍ ته مې مسج کولو هر وخت.

ورته ومی ويل:

کالي مې تيار کړه.

هغې وخندل.

ما ورته وويل:

ولې خاندی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل یې:

همداسې مې وخندل.

نه نه اوس به راته وایې ویل یی:

چی ته په ځان باوري یې چې کامیاب یې ما ویل:

هوو .

ښه سمده د نتایجو عکس به دې ماته رالېږې.

ما ویل سمده ګرانی .

نتایج اعلان شول، زه ۶ نمره شوی وم.

ډېر خوشحاله شوم راغلم کورته خو کور کې کې مورکۍ نه وه.

بیرته بیرون ته راووتم.

عکس می جینۍ ته ولېږه.

هغه هم ډېره خوشحاله شوه.

او راته یې وویل:

جایزه دې وګټله.

ماویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوو.

اوس نو سنګه راکوې زما تحفه که څوک دې ونه وینې.

ویل یې ته فکر مکوه.

زه نن څم په ۹بجو کاریزه ته هلته کالی مینځم.

هلته راشه زه یې په اوبو کې در خوشې کوم.

او ته یې ونیسه.

ما ویل:

سمده ګرانې زه ډېر خوشحاله شوم.

چی زه هم یوداسې څوک لرم چی په غم می خفه کیږي.

او په خوشالۍ مې خوشحالیږي.

ورغلم کالي می راوړل.

ډېر ښکلی ګریوان او ډېر ښکلی رنګ یې وو.

زه دیر خوښ شوم، لاړم کالی مې خیاط ته یوړل.

د خیاط هم ډېر خوښ شول.

د کالو اندازه یې ونیوه.

او زه ترې کور ته راغلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور کې مې دېګ وکړاو ډوډۍ مې وخوړه.

د ماسپښين لمونځ لپاره مسجد ته ولاړم.

ملګرو راته ويل:

علي حيدره اوس سنګه يې؟ درسونه دې سنګه دي؟

ما ورته وويل:

الحمدلله اوس ښه يم.

له جومات لاړم ځخه راساً ولاړم خياط ته کالي می راوړل.

ډېر ورته خوشحاله ومړ.

ځکه زما ژوند په غريبۍ کې تېر شوی وو.

ښه کالی مې نه وو ليدلي په لاره کی خپل خالق ته په سجده شوم.

او داسې دعا مې وکړه:

يا ربه!

ته خو مې دغه انجلۍ نصيب کړې.

زما د مور غمونه يې ټول را ځخه هېر کړل.

ډيره ښکلې انجلۍ وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړی ژوند ناول

زه يې د ژوند کولو لپاره یو ځل بیا راوچت کړم.

زما ډیره مینه ورسره ده.

پای

نور وروسته بیا لیکم ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو تر همدې ځای می رسولی دی.

او ماته دوعا کوی.

چی هغه انجلۍ مې نصیب شی.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library